

מ"ת 39513/02/16 - מדינת ישראל נגד אביב צוברי

בית משפט השלום באילת

21 פברואר 2016

מ"ת 39513-02-16 מדינת ישראל נ' צוברי(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טופף
המבקשת:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן
שלוחת תביעות אילת

נגד
המשיב:

אביב צוברי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אייל לביא ועו"ד יהונתן רבינוביץ
סנגוריה ציבורית

החלטה

1. לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**הבקשה**" ו"**חוק המעצרים**", בהתאמה) ולהורות על פסילתו מלקבל רישיון נהיגה עד תום ההליכים נגדו.

2. בד בבד עם בקשה זו, הוגש נגד המשיב כתב אישום, המייחס לו עבירות של נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין ושימוש בכח או באיומים למנוע מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט-1969.

3. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 12.02.2016 נהג המשיב ברכבו על כביש הערבה לכיוון דרום, כשילדיו הקטינים נמצאים עמו ברכב ובהיותו שיכור כך שבגופו נמצאו 500 מ"ג אלכוהול לליטר אור נשוף. המשיב איבד את השליטה על הרכב והתנגש חזיתית במעקה הבטיחות עד כדי שחלקו הקדמי של הרכב התרסק. למקום הוזעקו כוחות משטרה והצלה. עם הגעת שוטרים למקום התעורר החשד כי המשיב נהג כשהוא בגילופין, ועל כן הודיע לו אחד השוטרים על עיכובו וביקש ממנו להתלוות אליו לתחנת המשטרה. המשיב סירב להישמע לשוטר, השתולל, קילל ולא נשמע להוראותיו, וזאת בכוונה להכשיל או להפריע לשוטר במילוי תפקידו. השוטר הודיע למשיב בשנית על עיכובו, אך הוא תקף את

השוטר, בכך שנתן לו מכת אגרוף בפניו. בעקבות כך, נקראו למקום שוטרים נוספים. שני שוטרי סיור שהגיעו למקום פנו למשיב אך זה סירב להישמע להוראותיהם, דחף את אחד השוטרים והתנגד למעצרו, בכך שהפעיל כח, בעט בשוטרים ואף הפיל אחד מהם לקרקע תוך שסירב ללכת עמם, וכל זאת כדי להכשיל את מעצרו.

4. במסגרת הבקשה נטען לקיומן של ראיות לכאורה בהתבסס על חומר חקירה שהונח בפני בית המשפט. צוין כי המשיב הודה שצרך אלכוהול טרם מעצרו, אך הכחיש כי תקף את השוטר מלבד פגיעה בפניו שלא בכוונה. נטען כי המשיב מסר ששתה כוס וודקה לאחר התאונה, אך לשיטת המבקשת מדובר בגרסה שאינה סבירה ואינה מתיישבת עם יתר העדויות. עוד נטען בבקשה לעילת מעצר בשל מסוכנות מכח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, נוכח מעשיו של המשיב ובעיקר בשל נהיגתו כשהוא שיכור כלוט בעוד ילדיו הקטנים יושבים ברכב. צוין כי המשיב הפגין אלימות כלפי השוטרים, דבר המצביע על מסוכנותו כלפי הציבור.

נמסר כי למשיב אין הרשעות פליליות בעברו, אך לחובתו 35 הרשעות בתחום התעבורה, ביניהן אי החזקת רישיון נהיגה, נהיגה ללא חגורת בטיחות, שימוש ברכב לא תקין, נהיגה במהירות מופרזת, אי ציות לתמרור, נהיגה ללא רישיון בתוקף ונהיגה ברכב לא תקין. בנוסף לכך, הוצג כתב אישום שהוגש נגד המשיב בבית המשפט השלום לפני כחודש, בשל נהיגה בשכרות, לאחר שסירב לדרישת המשטרה לתן דגימת אויר נשוף.

לאור כל זאת, עתרה המבקשת לעצור את המשיב עד תום ההליכים וטענה כי אין חלופה אשר ביכולתה לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. בנוסף לכך, התבקשה פסילתו מנהיגה עד תום ההליכים.

5. ב"כ המשיב עיין בחומר החקירה ונתן הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה, בעיקר לעבירות העיקריות לשיטתו, שהן: נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור ועבירות האלימות כלפי השוטרים. כמו כן, ב"כ המשיב אישר כי קיימת עילת מעצר בשל מסוכנות, אך עם זאת ביקש לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים שיכללו מעצר בית מלא בפיקוח משך 24 שעות ביממה על ידי בני משפחתו וקרוביו. לצורך כך, הוצגה חלופה ובית המשפט התרשם מהמפקחים המוצעים שהינם אמו, אחותו, גרושתו וחבריו של המשיב. ב"כ המשיב נתן הסכמתו לפסילת המשיב מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה עד לתום ההליכים. נטען כי המשיב מנהל אורח חיים נורמטיבי, שירת בצבא, ללא עבר פלילי והוא סובל מבעיות רפואיות קשות. הוצגו מסמכים רפואיים ונמסר כי צפויים למשיב בדיקות וטיפולים רפואיים בתקופה הקרובה.

6. במהלך הדיון הלין ב"כ המשיב על התנהלות השוטרים בעת מעצרו של המשיב וטען כי הופעל נגדו כוח לא מידתי, בעודו אזוק, כפי שניתן ללמוד מצפיה בסרטונים שנמצאים בתיק החקירה, אשר מסיבה לא ברורה לא הועברו למח"ש. מנגד, טען ב"כ המבקשת כי המשיב הפגין אלימות כנגד השוטרים והפיל את עצמו לרצפה כדי למנוע מהשוטרים להובילו לניידת המשטרה. ב"כ המבקשת הבהיר כי ההתרחשות מצד המשיב ובשוטרים תועדה בתיק החקירה והוא עדכן את מח"ש אודות הסרטונים.

7. לאחר שבחנתי את ממצאי תיק החקירה מצאתי, ועל כך אין חולק, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת להוכחת אשמת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

כידוע, בשלב זה, די בקיומן של ראיות לכאורה שטמון בהן פוטנציאל מספק כדי להביא, לאחר עיבודן ב"כור ההיתוך של ההליך הפלילי", להרשעת המשיב. אין כאן מחד הכרעה בתיק עצמו, או כניסה לשאלת מהימנות עדים, אך יש בחינה של ממש את חומר הראיות והסתכלות על התוצאה האפשרית של ההליך הפלילי, לא רק בשים לב לראיות התביעה, אלא גם לעוצמתן, להגיון הדברים ולראיות הגנה ככל שישנן (ראו למשל, בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 147 (1996); בש"פ 5919/12 **נחמיאס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.9.2012); בש"פ 5684/12 **מדינת ישראל נ' טלאקה שהר** (ניתן ביום 23.7.2012); בש"פ 4306/09 **אבו ואסל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.6.2009)).

8. במסגרת הודעות המשיב באזהרה במשטרה הוא אישר כי שתה בירה, אך לדבריו פחות מבקבוק של 330 מ"ל, בבוקר הנסיעה, ואילו לאחר התאונה, אשר התרחשה כאמור בסמוך לשעה 18:30, ועוד בטרם הגיעה המשטרה לזירה, הוא שתה כוס וודקה. לדבריו, כוס הוודקה הייתה עמו ברכב אך הוא שתה ממנה לאחר התאונה. אחד מחבריו של המשיב, אשר נסע ברכב נפרד, מסר בהודעתו במשטרה כי לאחר התאונה הביא למשיב לשתות, אך הוא לא זכר האם מדובר בשתיה קלה או מכוס הוודקה שלו, אך בהמשך הודעתו אישר כי הוא עצמו המשיך לשתות מכוס הוודקה שאחז בידו. בהודעה נוספת שנגבתה מהמשיב למחרת היום, הוא טען כי לא שתה ממשקה של חבר, אלא הביא עמו כוס מכוסה, מלאה בוודקה, ממנה תכנן לשתות כאשר יגיע לאמו המתגוררת באילת, אך מיד לאחר התאונה, מצא לשתות את הוודקה. למשיב לא היה כל הסבר הכיצד נשארה כוס הוודקה שלמה ומלאה, נוכח עצמת התאונה במהלכה התרסק לחלוטין חלקו הקדמי של הרכב, כפי שניתן להיווכח מצפיה בתמונות שעל גבי תקליטור שבתיק החקירה. כך גם לא נשמע הסבר לכך שתוצאת בדיקת הנשיפון הצביעה על רמת אלכוהול גבוהה, המלמדת לכאורה על צריכת אלכוהול רבה יותר משתיית מכוס אחת.

9. השוטר חן מירון פירט בדו"ח הפעולה שמילא, כי המשיב השתולל, קילל ולאחר שהזדהה בפניו כשוטר והודיע לו על עיכובו, המשיב הכה אותו במכת אגרופ יד ימין לתוך עינו השמאלית.

10. בנוסף לכך, מצפיה בסרטונים שתיעדו חלק מההתרחשות בעת מעצרו של המשיב ניתן להיווכח כי אכן הופעל כוח לא מבוטל נגדו, שכלל שימוש בתרסיס פלפל לעיניו. עם זאת, המשיב עצמו השתולל וניסה למנוע מהשוטרים להובילו לניידת המשטרה, ולצורך כך, אף בעט בשוטר, בהיותו אזוק, נשכב על הרצפה ועשה כל שביכולתו למנוע מהשוטרים לעצרו ולהביאו לתחנת המשטרה.

11. הנה כי כן, התרשמתי, ואין על כך חולק, כי קמה כנגד המשיב עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, בשל המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו לציבור, הן בשל נהיגה בשכרות, בעוד שלושת ילדיו הקטינים ברכב, שהביאה ככל הנראה לתאונת הדרכים הקשה, שאך בנס לא הסתיימה באבדן

חיים. יתר על כן, התנהלות האלימה של המשיב כלפי שוטרים מלמדת על העדר חשש ומורא מפני אלה המופקדים על אכיפת החוק. בנסיבות אלה, סבורני כי מדובר במסוכנות רבה שתוצאותיה בקרות התאונה ובפגיעה לכאורה בשוטרים, הגם שאין לנאשם הרשעות פליליות ברקעו ואף עבירות התעבורה שביצע אינן מן המכבידות.

טרם מתן החלטה הובא לפניי חומר החקירה על בסיסו הוגש נגד המשיב כתב אישום בבית המשפט לתעבורה בירושלים ב-08.01.2016, בגין נהיגה בשכרות לאחר שסירב לתת דגימת אור נושף לפי דרישת השוטר. מעיון בחומר החקירה עולה כי המשיב צרך אלכוהול טרם נתפס אך לטענתו הוא לא נהג ברכב ועל כן סירב ליתן בדיקת נשיפה. כמו כן, עולה מחומר החקירה כי לכאורה המשיב התנגד לעיכובו על ידי השוטרים. יש לציין כי בעקבות אותו אירוע נאסר על המשיב לעשות שימוש ברכב למשך 30 יום, היינו עד ליום 10.02.2016. מכאן עולה כי האירוע נשוא הבקשה שלפניי אירע כיומיים בלבד לאחר שתמה התקופה במהלכה נאסר כאמור על המשיב לעשות שימוש ברכב. יש בכל זאת כדי לחזק את מסקנתי באשר למסוכנות הנשקפת מהמשיב.

12. עם זאת, סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים משמיענו דבר החובה לבדוק האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של נאשם תהיה פחותה.

לבקשת ב"כ המשיב, מצאתי לאפשר הצגת חלופת שחרור למעצר בית מלא בפיקוח של קרובי משפחתו וחבריו של המשיב. התרשמתי כי המפקחים המוצעים, בני משפחתו של המשיב וחבריו, הביעו נכונות ורצון כן לפקח עליו בביתו, ככל שישוחרר למעצר בית.

ברם, לאחר שבחנתי את חומר החקירה מצאתי קושי של ממש לתן בשלב זה אמון במשיב, שהינו תנאי הכרחי כל אימת שנבחנת חלופת מעצר הכוללת שחרור, אף אם בתנאי פיקוח. ודוק, המשיב מסר גרסה שעל פניה קשה לעיכול באשר למועד צריכת האלכוהול, בטענתו כי שתה את כוס הוודקה רק לאחר התאונה, משל זו נותרה שלמה ומלאה, ובשל כך התרשמתי כי הוא אינו מקבל על עצמו אחריות למעשים המיוחסים לו, למצער בשלב זה. זאת ועוד, התנהלותו האלימה, לנגד עיני ילדיו הקטינים, מגבירה את החשש שמי שאיננו נרתע מהשוטרים שביקשו לעכבו בעקבות התאונה הקשה, לא יירתע מהוראה של בית המשפט המכתיבה לו תנאים מגבילים כאלה ואחרים.

כאמור, התרשמתי לטובה מהמפקחים המוצעים, אך מדובר בהתרשמות ראשונית בלבד, נוכח האילוצים הטבועים מהתרשמות של מספר דקות בודדות. בנסיבות אלה, נוכח הקושי הרב לתן אמון במשיב, בשלב זה, שכאמור הינו תנאי הכרחי לכל שחרור, ונוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב והמסוכנות הנשקפת ממנו, הגעתי לכלל מסקנה שיש מקום לבחון היתכנותה של חלופת מעצר באמצעות תסקיר מעצר של שירות המבחן, ומבלי שעצם ההפניה לקבלת תסקיר תעיד על התוצאה שתתקבל בסופו של יום.

13. לאור האמור לעיל, מבלי לטעת בקרב המשיב תקווה או ציפייה כי ישוחרר לחלופת מעצר, מתבקש שירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינו, ולבחון בין היתר חלופות לשחרורו בתנאים מתאימים.

14. התסקיר יוגש עד לדיון שישמע לפני כב' השופט ברינגר ביום 6.3.2016 בשעה 9:00.

15. המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת, ויובא לדיון באמצעות השב"ס.

16. המשיב יובא בתוך 24 שעות לפני רופא מטעם השב"ס, ויובא לכל הבדיקות והטיפולים המתוכננים עבורו, כל עוד הוא שוהה במעצר או עד למתן החלטה אחרת.

תיק החקירה מושב לב"כ המבקשת.

העתק יישלח לשירות המבחן למבוגרים.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשע"ו, 21 פברואר 2016, במעמד
הצדדים.